

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΚΕΠΕ

ΤΟ ΒΗΜΑ Ανάπτυξη

Ρεπορτάζ
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΔΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΙΟΥΛΙΟΥ 2014

Αιμορραγία των φορέων κοινωνικής ασφάλισης τα χρόνια της κρίσης

Πώς οι αλλαγές έφεραν πρόωρες συνταξιοδοτήσεις

Πρόχειρες και με δημοσιονομικό κόστος οι ως τώρα ενοποιήσεις

«Αγκάθι» η είσπραξη των ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών οφειλών

«Πυξίδα» για τις αλλαγές που έρχονται

Συμμετοχή ευρημάτων που καταδεικνύουν ότι το ασφαλιστικό σύστημα συνεχίζει να νοσεί κατέδειξε η αναλογιστική μελέτη. Ενδεικτικά είναι ορισμένα από αυτά:

«Συνταξιούχοι ετών 50 σε μια δημογραφικά γερασμένη και οικονομικά προβληματική χώρα».

«Κατακερματισμός και διοικητική πολυδιάσπαση των Ταμείων αλλά και «Βαβέλ» παροχών».

«Επιφανειακές, πρόχειρες, αναποτελεσματικές και δημοσιονομικά

Ο υπουργός Εργασίας κ. Γιάννης Βρούτσης έχει δεσμευθεί απέναντι στην τρόικα ότι τα νέα μέτρα θα οριστικοποιηθούν εντός του Σεπτεμβρίου, θα ψηφισθούν τον Οκτώβριο και θα ισχύσουν από τον Ιανουάριο του 2015

επιβλαβείς οι ως τώρα ενοποιήσεις Ταμείων – ενοποιήσεις «θυρωρείων» και όχι των υπηρεσιών».

«Ενοποιήσεις με διατήρηση διαφορετικών λογιστηρίων, μη συμβατών πληροφοριακών συστημάτων, αλλά και με... παροχή επιλογής παροχών με το παλαιό ή το νέο σύστημα».

«Πολυνομία και διαφορετικότητα και στις παροχές, επιδόματα (π.χ., τυφλών) πολλών ταχυτήτων, ακόμη και εντός του ίδιου Ταμείου».

«Ληξιπρόθεσμες οφειλές στο ΙΚΑ (13 δισ. το 2013) που ξεπερνούν τις ετήσιες παροχές που κατέβαλε το Ταμείο (10,8 δισ. ευρώ)».

«Μέτρα βελτίωσης της εισπραξιμότητας των Ταμείων ώσπου το έργο αυτό να αναλάβουν οι εφορίες». «Σημαντική αύξηση του αριθμού των νέων συνταξιούχων από το 2010 ως το 2013».

«Η νέα νομοθεσία 2010 και 2012 οδηγεί σε βάθος χρόνου σε καθυστέρηση εξόδου προς τη σύνταξη, αλλά την περίοδο που ψηφίστηκε συνέτεινε στο να αυξηθεί ο αριθμός των νέων συνταξιούχων».

«Η πλειονότητα των συνταξιούχων του ΙΚΑ φεύγει νωρίτερα κάνοντας χρήση ειδικών διατάξεων, ενώ οι ένστολοι καθίστανται συνταξιούχοι στο 53ο έτος της ηλικίας τους».

Οι διαπιστώσεις αυτές της αναλογιστικής μελέτης δίνουν το στίγμα των όσων θα πρέπει να ακολουθηθούν για την τόνωση των εσόδων και την περικοπή παροχών του συστήματος ώστε να διατηρηθεί «ζωντανό» την κρίσιμη οικονομική περίοδο που διέρχεται η χώρα.

Σοκ από την απόρρητη έκθεση για τις συντάξεις

Το ΚΕΠΕ αποκαλύπτει πώς οι εργαζόμενοι έγιναν συνταξιούχοι μεσούσης της κρίσης και πώς τα Ταμεία πληρώνουν σήμερα περισσότερα για συντάξεις, παρά τις τεράστιες περικοπές

Ενοποιήσεις Ταμείων αλλά και όρων και προϋποθέσεων συνταξιοδότησης. Κατάργηση όλων των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων. Καθιέρωση ενιαίων όρων ασφαλίσεως εντός του Σεπτεμβρίου, αλλαγές στο σύστημα είσπραξης των εισφορών, με ορίζοντα το 2017, οπότε οι αντίστοιχοι μηχανισμοί των Ταμείων θα ενσωματωθούν στις εφορίες. Επανάκριση όλων των κοινωνικών πόρων που χρηματοδοτούν σήμερα το ασφαλιστικό σύστημα.

Αυτό θα είναι το περιεχόμενο της νέας ασφαλιστικής μεταρρύθμισης την οποία πρόκειται να φέρει η κυβέρνηση στη Βουλή για ψήφιση εντός του ερχομένου φθινοπώρου.

Το περιγράμμα των αλλαγών περιγράφει η αναλογιστική μελέτη του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Μελετών (ΚΕΠΕ) την οποία παρουσιάζει σήμερα «Το Βήμα της Κυριακής».

Τη μελέτη (τελικό κείμενο και προτάσεις), την οποία πρόκειται να παραδώσει ως το τέλος Ιουλίου ο πρόεδρος του ΚΕΠΕ κ. Νίκος Φίλιππας

στην ηγεσία του υπουργείου Εργασίας, θα μελετήσει ο υπουργός κ. Γιάννης Βρούτσης, ο οποίος από την πλευρά του έχει δεσμευθεί απέναντι στην τρόικα ότι τα νέα μέτρα θα οριστικοποιηθούν εντός του Σεπτεμβρίου, θα ψηφισθούν τον Οκτώβριο και θα ισχύσουν από τον Ιανουάριο του 2015.

Τα μέτρα

Πάντως το υπουργείο Εργασίας προετοιμάζει τον πλήρη επανασχεδιασμό του ασφαλιστικού συστήματος, τόσο οργανωτικά όσο και σε επίπεδο παροχών.

«Κεντρική φιλοσοφία» του νέου – υπό δημιουργία – Ασφαλιστικού είναι η διασφάλιση της οικονομικής αυτοδυναμίας του, δηλαδή η κάλυψη των υποχρεώσεών του, χωρίς την ανάγκη της συνεισφοράς του κρατικού προϋπολογισμού.

Ωστόσο αυτό μπορεί να γίνει δυνατό με την προσαρμογή - μείωση των παροχών στα όρια των δυνατοτήτων των εσόδων, δηλαδή των εισπράξεων από εισφορές.

Οι περαιτέρω ενοποιήσεις των α-

σφαλιστικών ταμείων – η κυβερνητική πρόταση μιλάει για τρία ταμεία κύριας ασφάλισης -, η καθιέρωση ενιαίων κανόνων και όρων ασφαλίσεως για όλους τους ασφαλισμένους, οι νέες περικοπές συνταξιοδοτικών παροχών (κύριες και επικουρικές) και οι μειώσεις των εσόδων από το ασφαλιστικό σύστημα με την κατάργηση των κοινωνικών πόρων (φόροι υπέρ τρίτων) αποτελούν τις κεντρικές κατευθύνσεις της νέας μεταρρύθμισης.

Τα σενάρια μέτρων που εξετάζονται αφορούν την πλήρη κατάργηση όλων των συνταξιοδοτήσεων για ηλικίες κάτω των 62 ετών. Σε αυτή την περίπτωση θα αυξηθούν άμεσα τα όρια ηλικίας που ισχύουν σήμερα για τη συνταξιοδότηση σε Δημόσιο και ΔΕΚΟ, αλλά και θα καταργηθούν όλες οι εννοϊκές διατάξεις που παραμένουν σε ισχύ στο ΙΚΑ για τις μπότερες με ανήλικα παιδιά.

Επιπλέον συζητείται η θέσπιση νέας μείωσης των συντάξεων λόγω πρόωρης εξόδου, πέραν του 6% για κάθε χρόνο πριν το γενικό όριο που ισχύει σήμερα ως το ανώτατο όριο

ποινής (συνολική μείωση 30%) σε όσους αποχωρούν πρόωρα.

Η ποινή για πρόωρη έξοδο θα αυξάνεται για κάθε χρόνο που υπολείπεται από το γενικό όριο ηλικίας συνταξιοδότησης καθιστώντας την πρόωρη έξοδο ασύμφορη για τους ασφαλισμένους.

Καθιέρωση ενιαίων εισφορών αλλά και ενιαίων παροχών στο σύνολο των ασφαλισμένων, είτε απασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα είτε σε ΔΕΚΟ, τράπεζα ή σε επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα. Δηλαδή, συζητείται η κατάργηση των ειδικών διατάξεων που διατηρούνταν μετά την ένταξη π.χ. των ειδικών ταμείων στο ΙΚΑ και προέβλεπαν διαφορετικές εισφορές και διαφορετικές παροχές.

«Στόχος είναι η καθιέρωση ενιαίων εισφορών και παροχών για όλους τους ασφαλισμένους» σημειώνει στέλεχος του υπουργείου Εργασίας. Ωστόσο θεωρείται βέβαιον ότι η «ενιαιοποίηση» όλων αυτών θα γίνει επί τα χείρω, δηλαδή με την εξομοίωση των υψηλότερων παροχών με τις χαμηλότερες.

Πώς επηρεάζει τα ασφαλιστικά ταμεία το παζλ των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων

Συνταξιούχοι ετών 50 σε χρεοκοπημένη χώρα!..

Ο αριθμός των συντάξεων των γυναικών διπλασιάστηκε μεταξύ 2009 και 2012 και από 57.000 εκτοξεύτηκε στις 98.000 και για τους άνδρες από 95.000 το 2009 εκτινάχθηκε στις 142.000 το 2011

«**Η** ύπαρξη συνταξιούχων γήρατος σε ηλικία κοντά ή μικρότερη των 50 ετών στερείται κάθε λογικής. Ιδιαίτερως σε μια χώρα δημογραφικά γερασμένη που ταυτοχρόνως αντιμετωπίζει σοβαρά οικονομικά προβλήματα».

Με τον τρόπο αυτόν σχολιάζει η αναλογιστική έκθεση τα ευρήματα γύρω από την ηλικία συνταξιοδότησης «σε συγκεκριμένα Ταμεία και σε συγκεκριμένες ειδικότητες», όπως χαρακτηριστικά αναφέρει. Και συμπληρώνει ότι «δεν πρόκειται για εργαζομένους σε αντικειμενικά ανθυγιεινά επαγγέλματα».

Αναλύοντας το κορυφαίο θέμα των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων οι συντάκτες της έκθεσης σημειώνουν ότι ένα ασφαλιστικό σύστημα με χαλαρούς κανόνες συνταξιοδότησης και σχετικά υψηλά ποσοστά αναπλήρωσης δεν είναι βιώσιμο. Επισημαίνουν ότι θα πρέπει να υπάρχουν κίνητρα παραμονής στην εργασία αλλά και αντικίνητρα για την πρόωρη αποχώρηση.

Διαπιστώνουν ότι οι προϋποθέσεις αυτές διαφέρουν σημαντικά τόσο μεταξύ των Ταμείων όσο και μέσα στο ίδιο ασφαλιστικό ταμείο.

Το 2010 η μέση ηλικία συνταξιοδότησης ήταν 62,34 έτη (62,39 για τους άνδρες και 63,31 για τις γυναίκες). Το γενικό όριο συνταξιοδότησης ήταν τότε τα 65 για τους άνδρες και το 60ό για τις γυναίκες.

Μεταξύ των ετών 2010 και 2013 αυξήθηκε σημαντικά ο αριθμός των νέων συνταξιούχων (όσων αποχώρησαν εντός των συγκεκριμένων

Ο φόβος εγκλωβισμού στην αγορά εργασίας – πέρα από τις όποιες διαφοροποιήσεις ανά ασφαλιστικό φορέα – επηρεάζει περισσότερο τις γυναίκες

Ανάμεσα στα μέτρα που θα τεθούν στο τραπέζι για τις αλλαγές στο Ασφαλιστικό είναι να μη χορηγείται καμία σύνταξη πριν από τα 62 χρόνια

ετών), γεγονός που οφείλεται σε κάποιον βαθμό στην ύφεση της οικονομίας που ωθεί σε μείωση της απασχόλησης. Ωστόσο η ψηφισιολογία των νέων νόμων του Ασφαλιστικού το καλοκαίρι του 2010 που αυξάνουν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και τα εξισώνουν μεταξύ ανδρών και γυναικών στο Δημόσιο φαίνεται ότι δημιούργησε φόβους εγκλωβισμού στην εργασία όσων είχαν θεμελιώσει δικαίωμα συνταξιοδότησης και εξώθησε αρκετούς ασφαλισμένους στο Δημόσιο και στο ΙΚΑ προς την οριστική έξοδο από την απασχόληση.

Δηλαδή, με άλλα λόγια, ενώ η νέα νομοθεσία σε βάθος χρόνου οδηγεί σε καθυστέρηση εξόδου προς τη σύνταξη, την περίοδο που ψηφίστηκε οδήγησε στην αύξηση του αριθμού των νέων συνταξιούχων.

Εντυπωσιακή ήταν η αύξηση του αριθμού των νέων συνταξιοδοτήσεων του Δημοσίου από το 2009 στο 2010 και από το 2010 στο 2011, κυρίως λόγω της προσυνταξιοδοτικής διαθεσιμότητας που εφαρμόστηκε τον Νοέμβριο του 2011 και η οποία εξώθησε σε σύνταξη όσους είχαν τουλάχιστον 33 έτη συντάξιμης εργασίας και ηλικία 53 ετών.

Επίσης το 2011 καταγράφεται σημαντική αύξηση των νέων συνταξιοδοτήσεων του ΙΚΑ που, αν και για τους άνδρες διορθώνεται, για τις γυναίκες φαίνεται να επιμένει και στο 2012.

Αντίστοιχα το 2012 παρατηρείται αθρόα έξοδος στον ΟΓΑ τόσο για τους άνδρες όσο και για τις γυναίκες.

Τέλος, το 2013 καταγράφεται εντυπωσιακή αύξηση των νέων συνταξιούχων του ΟΑΕΕ, ειδικά των ανδρών, που σχεδόν διπλασιάστηκαν.

Φαίνεται λοιπόν ότι ο αριθμός των νέων συνταξιούχων αυξήθηκε σε όλα τα ασφαλιστικά ταμεία, με μικρές χρονικές διαφοροποιήσεις, ενώ το 2013 ο συνολικός αριθμός των νέων συνταξιούχων καταγράφει οριακή μείωση.

Ο φόβος εγκλωβισμού στην αγορά εργασίας – πέρα από τις όποιες διαφοροποιήσεις ανά ασφαλιστικό φορέα – επηρέασε περισσότερο τις γυναίκες.

Είναι εντυπωσιακό ότι ο αριθμός των νέων συνταξιούχων γυναικών σχεδόν διπλασιάστηκε μεταξύ 2009 και 2012 και από 57.000 εκτοξεύτηκε στις 98.000.

Για τους άνδρες οι αντίστοιχες νέες συντάξεις ήταν 95.000 το 2009 και 142.000 το 2011, αύξηση κοντά στο 50%.

Αν και η σχέση των γυναικών γενικά είναι πιο χαλαρή με την αγορά εργασίας, η τόσο μεγάλη εκροή μπορεί να είναι και αποτέλεσμα θεσμικών παραγόντων, όπως οι περισσότερες εναλλακτικές που προσφέρει το συνταξιοδοτικό σύστημα σε μητέρες για γρηγορότερη συνταξιοδότηση.

Συμπερασματικά μπορεί να σημειωθεί ότι η έξοδος δεν διαφέρει μόνο ανά Ταμείο αλλά και ανά φύλο επιβεβαιώνοντας τον κατακερματισμό του ασφαλιστικού συστήματος και των κανόνων που το διέπουν.

Νέοι συνταξιούχοι ανά ηλικία και φύλο

ΙΚΑ	ΜΕΣΗ ΗΛΙΚΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ	
	Ανδρες	Γυναίκες
2004	60,69	57,4
2005	60,63	57,2
2006	60,46	58,0
2007	61,55	57,2
2008	61,06	57,5
2009	60,77	58,3
2010	59,81	58,2
2011	60,05	56,9
2012	60,04	56,5
2013	59,38	57,4

ΟΓΑ	ΜΕΣΗ ΗΛΙΚΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ	
	Ανδρες	Γυναίκες
2004	64,19	64,1
2005	64,90	65,0
2006	65,28	64,4
2007	65,29	64,6
2008	66,48	65,3
2009	66,44	64,9
2010	66,27	64,3
2011	65,90	64,5
2012	65,33	63,9
2013	65,88	65,2

ΔΗΜΟΣΙΟ	ΜΕΣΗ ΗΛΙΚΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ	
	Ανδρες	Γυναίκες
2004	56,84	55,1
2005	59,80	55,4
2006	58,93	58,4
2007	56,70	55,6
2008	57,09	56,1
2009	55,11	57,0
2010	56,43	55,8
2011	56,35	57,5
2012	57,67	56,7
2013	56,90	56,3

ΟΑΕΕ	ΜΕΣΗ ΗΛΙΚΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ	
	Ανδρες	Γυναίκες
2004	63,62	63,2
2005	64,93	62,2
2006	63,14	61,1
2007	63,07	57,3
2008	63,34	58,0
2009	64,51	62,9
2010	64,23	65,4
2011	63,06	62,3
2012	63,33	61,6
2013	62,95	60,0

Στα 64 συνταξιοδοτούνται οι ελεύθεροι επαγγελματίες, στα 61 οι ιδιωτικοί υπάλληλοι

Προνομιούχοι οι δημόσιοι υπάλληλοι, βγαίνουν στα 57!

Η μικρότερη ηλικία εξόδου παρουσιάζουν οι άνδρες δημόσιοι υπάλληλοι, περίπου στα 57 έτη. Την υψηλότερη οι ασφαλισμένοι στον ΟΓΑ, περίπου 65. Ενδιάμεσα και εγγύτερα προς τον ΟΓΑ βρίσκονται οι ασφαλισμένοι άνδρες στον ΟΑΕΕ (63,7 έτη), ενώ οι ασφαλισμένοι στα λοιπά Ταμεία (58,2 έτη) και στο ΙΚΑ (60,6 έτη), πιθανόν ως αποτέλεσμα της εκτεταμένης ένταξης πολλών επαγγελματιών στα Βαρέα και Ανθυγιεινά (ΒΑΕ), είναι πιο κοντά στο Δημόσιο. Τέτοιας έκτασης διαφορές είναι δύσκολο να δικαιολογηθούν με οικονομικά, κοινωνικά ή αναπτυξιακά κριτήρια.

Αντίθετα, φαίνεται ότι με τη συνταξιοδότηση πολλών υγιών και ακμαίων εργαζομένων σε παραγωγικές ηλικίες επέρχεται παροπλισμός

ΣΤΟ κάθε Ταμείο δεν φαίνονται σπουδαίες αλλαγές από χρόνο σε χρόνο, εκτός από την αξιοσημείωτη μείωση τα τελευταία έτη στο ΙΚΑ και κάποια δυσεξήγητη μεταβλητότητα τα τελευταία έτη στο Δημόσιο

σπάνιων ανθρώπινων πόρων, που για να δημιουργηθούν ξοδεύθηκαν χρήματα από το κράτος και τις οικογένειες. Δεν πρέπει επίσης να αγνοείται ότι έτσι δημιουργούνται προϋποθέσεις στροφής τέτοιων ατόμων προς τη σφαίρα της παραοικονομίας.

Ενώ τα 65 έτη θεωρούνται η συνήθης ηλικία συνταξιοδότησης, για ευρείες ομάδες με ειδικές διατάξεις η ηλικία συνταξιοδότησης είναι αρκετά χαμηλότερη και είναι αμφίβολο αν θα φθάσει το όριο των 65 ετών ακόμη και με τις πρόσφατες συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις

Παρόμοια με τους άνδρες είναι η κατάταξη κατά μέση ηλικία συ-

νταξιοδότησης και ασφαλιστικό ταμείο και στις ασφαλισμένες γυναίκες. Είναι ίσως αξιοσημείωτο ότι ως και το 2010 το Δημόσιο έδινε το δικαίωμα στις εκεί εργαζόμενες γυναίκες με συνταξιοδοτούνται αρκετά νωρίτερα από τους άνδρες, αν και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες τέτοιες ρυθμίσεις είχαν καταργηθεί.

Οι εργαζόμενες στο Δημόσιο δεν αξιοποιούσαν συχνά αυτό το προνόμιο, μια και δεν εμφανίζονται εντυπωσιακές διαφορές στις εκεί ροές προς τη συνταξιοδότηση κατά φύλο, αν και το 2013 καταγράφεται μετατόπιση από την ηλικιακή ομάδα 56-60 προς τη νεότερη 51-55

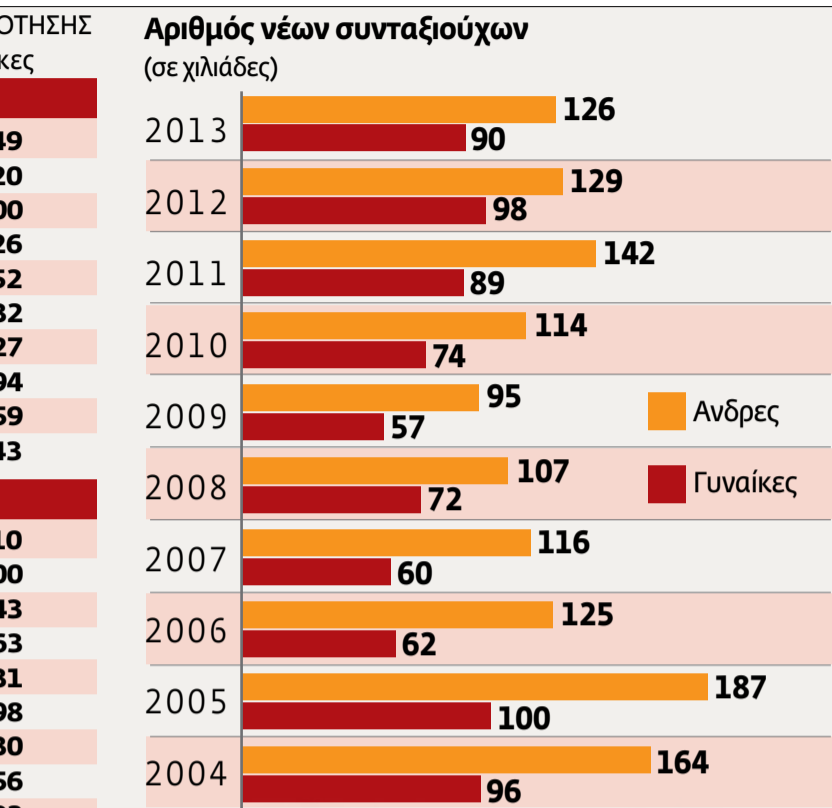
επιβεβαιώνοντας το κλίμα φόβου εγκλωβισμού που είχε δημιουργηθεί και δυστυχώς συνεχίζει να υπάρχει.

Η κατάταξη των ασφαλισμένων των Ταμείων ως προς τη μέση ηλικία συνταξιοδότησης παρέμεινε σταθερή διαχρονικά, αλλά και στο κάθε Ταμείο δεν φαίνονται σπουδαίες αλλαγές από χρόνο σε χρόνο, εκτός από την αξιοσημείωτη μείωση τα τελευταία έτη στο ΙΚΑ και κάποια δυσεξήγητη μεταβλητότητα τα τελευταία έτη στο Δημόσιο.

Σταθερή είναι επίσης η κατανομή των νέων συνταξιούχων κατά επί μέρους ηλικιακές ομάδες, δείχνοντας ότι συστηματικά υπάρχουν ηλικιακά νέοι συνταξιούχοι κάτω των 55 ετών, ιδιαίτερα γυναίκες στο Δημόσιο και στο ΙΚΑ.

Η συμμετοχή αυτών τα τελευταία έτη εμφανίζει αξιοσημείωτη αύξηση, γεγονός που δείχνει ότι οι φόβοι εγκλωβισμού επηρέασαν όλους όσους είχαν θεμελιώσει δικαίωμα συνταξιοδότησης ανεξαρτήτως ηλικίας και φύλου.

ασφαλιστικό φορέα

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Έρευνα Εργατικού Δυναμικού

Καμπανάκι για την επιβίωση του συστήματος

Στα 13 δισ. ευρώ οι οφειλές στο ΙΚΑ!

Οριστική λύση αναμένεται να δοθεί το 2017 με την ταυτόχρονη είσπραξη φόρων και ασφαλιστρών από τις εφορίες

«Σε περιόδους οικονομικής κρίσης, η ομαλή ροή των ασφαλιστικών εισφορών, όσων ακόμη απασχολούνται, καθώς και η είσπραξη των ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών οφειλών και η αποτροπή δημιουργίας νέων αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για την ίδια την επιβίωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης».

Με τη φράση αυτή η αναλογιστική μελέτη δίνει το στίγμα των όσων θα πρέπει να ακολουθηθούν για την τόνωση των εσόδων του συστήματος ώστε να διατηρηθεί «ζωντανό» την κρίσιμη οικονομική περίοδο που διέρχεται η χώρα επισημαίνοντας ταυτόχρονα το τεράστιο ύψος των ληξιπρόθεσμων οφειλών που μόνο στο ΙΚΑ φτάνουν τα 13 δισ. ευρώ!

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία στο τέλος του 2013, το 41,2% των εργαζομένων είχαν ως κύριο ταμείο ασφάλισης το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, το 17,7% τον ΟΑΕΕ, το 14,7% το Δημόσιο και το 14,6% τον ΟΓΑ. Αθροιστικά, στους τέσσερις αυτούς φορείς είναι ασφαλισμένο το 88,2% των εργαζομένων της χώρας.

Οι εισφορές για κύρια σύνταξη ενός ασφαλισμένου στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αγγίζουν το 20% των αποδοχών του, εκ των οποίων 13,33% καταβάλλεται από τον εργοδότη και 6,67% από τον εργαζόμενο

Στον ΟΑΕΕ, τον δεύτερο μεγαλύτερο φορέα, οι ασφαλισμένοι κατατάσσονται σε δέκα υποχρεωτικές ασφαλιστικές κατηγορίες και τέσσερις προαιρετικές. Η αλλαγή από την 1η ασφαλιστική κατηγορία στις επόμενες υποχρεωτικές γίνεται μετά τη συμπλήρωση τριών ετών.

Όλοι οι ασφαλιστικοί φορείς αντι-

μετωπίζουν προβλήματα είσπραξης ασφαλιστικών εισφορών. «Ληξιπρόθεσμες ασφαλιστικές εισφορές υπήρχαν ανέκαθεν, όμως αδιαμφισβήτητα έχουν ενταθεί τα τελευταία χρόνια» σημειώνει η έκθεση και επισημαίνει «την ανάγκη συγκρότησης και λειτουργίας ενός μηχανισμού είσπραξης των ασφαλιστικών εισφορών, ληξιπρόθεσμων και μη».

Σύμφωνα με τα στοιχεία της έκθεσης:

το ΙΚΑ είχε ληξιπρόθεσμες ασφαλιστικές εισφορές ύψους 7 δισ. στο τέλος του 2011, δηλαδή στη διάρκεια της ύφεσης. Εναν χρόνο μετά (2012) οι οφειλές αυτές αυξήθηκαν κατά 10,3% σε 7,7 δισ., ενώ στο τέλος του 2013, οπότε η ύφεση βρισκόταν στο απόγειό της και η ανεργία ήταν στα υψηλότερα επίπεδα των τελευταίων ετών (27,5%), οι ανειδίκευτοι οφειλές σημείωσαν αύξηση 75,3% και εκτινάχθηκαν στο αστρονομικό ποσό των 13 δισ. ευρώ. Το ποσό αυτό είναι εντυπωσιακό, αν αναλογιστεί κανείς ότι το ΙΚΑ το 2013 πλήρωσε για συντάξεις 10,8 δισ. ευρώ, δηλαδή οι οφειλές προς Το ταμείο είναι περισσότερες από τις συντάξεις που πληρώνει.

Οι εισφορές για κύρια σύνταξη ενός ασφαλισμένου στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αγγίζουν το 20% των αποδοχών του, εκ των οποίων 13,33% καταβάλλεται από τον εργοδότη και 6,67% από τον εργαζόμενο

Στην έκθεση σημειώνεται η μνημονιακή υποχρέωση της χώρας για είσπραξη των ασφαλιστικών εισφορών από τις φορολογικές αρχές το αργότερο έως τον Ιούνιο του 2017.

Συνεπώς ο χρόνος που μεσολαβεί αποτελεί μεταβατική περίοδο και θα πρέπει να αναλωθεί στην προετοιμασία της ενοποίησης των μηχανισμών είσπραξης των Ταμείων με την Εφορία.

Στο πλαίσιο αυτό προτείνει 10 μέτρα:

1. Διεύρυνση των αρμοδιοτήτων του ΚΕΑΟ και επιτάχυνση της διαδικασίας ολοκλήρωσης των μεταρρυθμίσεων που αφορούν σε αυτό.
2. Ενοποίηση της διαδικασίας είσπραξης των ασφαλιστικών εισφορών (για όλα τα Ταμεία), ως ένα ενδιάμεσο βήμα πριν από τη μετάβαση στην είσπραξη από τις φορολογικές αρχές.
3. Δημιουργία αρχείου πληρωμών ασφαλιστικών εισφορών.
4. Συνεργασία με ιδιωτικές επιχειρήσεις είσπραξης οφειλών (outsourcing) για τον προσδιορισμό της αντικειμενικής ικανότητας του υπόχρεου να εξοφλήσει τις οφειλές του.
5. Αυτόματη έκδοση Πράξης Βεβαίωσης Οφειλής (ΠΒΟ).
6. Αυτοματοποίηση της διαδικασίας συμψηφισμού οφειλών με εισπράξεις από διάφορες πηγές.
7. Απλοποίηση της διαδικασίας απογραφής των υπόχρεων εισφορών κοινωνικής ασφάλισης.
8. Αποστολή ηλεκτρονικών ειδοποιήσεων πληρωμής εισφορών.
9. Ενίσχυση των ελεγκτικών οργάνων με ανθρώπινο δυναμικό, τεχνογνωσία, γνώσεις.
10. Ενοποίηση ΑΜΚΑ και ΑΦΜ.

Μόνο 21% των ασφαλισμένων του ΙΚΑ συνταξιοδοτούνται στην κανονική ηλικία

Φεύγουν νωρίτερα με ειδικές διατάξεις

Μόνο το 21% των ασφαλισμένων του ΙΚΑ (16% των ανδρών και 30% των γυναικών) συνταξιοδοτούνται στην κανονική ηλικία. Η πλειονότητα των ασφαλισμένων του Ταμείου κάνει χρήση εξαιρέσεων και ειδικών καθεστώτων.

Αξίζει να σημειωθεί ότι αυτοί που συνταξιοδοτούνται με το καθεστώς των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών είναι σχεδόν το ένα τρίτο των συνταξιούχων και οι δικαιούχοι αναπηρικής σύνταξης περίπου 16%, προσεγγίζοντας συνολικά τους μισούς συνταξιούχους του Ταμείου. Και αυτό σε μια μη βιομηχανική χώρα.

Παρόμοια είναι η εικόνα σε άλλα Ταμεία. Ενδεικτικά, στο Δημόσιο οι ένστολοι (οι οποίοι αποτελούν σχε-

δόν το ένα τρίτο των συνταξιούχων) συνεχίζουν να αποστρατεύονται στην ηλικία των 53 ετών ή οι αιρετοί δικαιοφύλακες σύνταξη με μόλις δύο εκλογικές θητείες

Βαρέα και ανθυγιεινά. Ειδική αναφορά γίνεται στο καθεστώς των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελ-

ΣΤΟ Δημόσιο οι ένστολοι (οι οποίοι αποτελούν σχεδόν το ένα τρίτο των συνταξιούχων) συνεχίζουν να αποστρατεύονται στην ηλικία των 53 ετών

μάτων των υπολοίπων χωρών σε σύγκριση με όσα συμβαίνουν στη χώρα μας. Στην έκθεση σημειώνεται ότι σε άλλες ανεπτυγμένες ευρωπαϊκές χώρες έχει ήδη επέλθει ή δρομολογηθεί ο περιορισμός ή η κατάργηση των ΒΑΕ. Μελέτη του ΟΟΣΑ αναφέρει ότι σε πολλές χώρες-μέλη του δεν υπάρχουν καν ειδικές ρυθμίσεις στα συστήματα συντάξεων για εργαζομένους σε βαριές ή επικίνδυνες εργασίες.

Συντάξεις αναπηρίας. Ενας πολύ μεγάλος αριθμός συνταξιούχων του ΙΚΑ έχει λάβει σύνταξη αναπηρίας. Ειδικότερα το 17,2% των συνταξιούχων ανδρών και το 15,1% των συνταξιούχων γυναικών λαμβάνει σύνταξη αναπηρίας. Η σύνταξη αναπηρίας αποτελεί τη μοναδική διέξοδο προς τη συνταξιοδότηση για νέα άτομα που δεν έχουν συμπληρώσει τα όρια ηλικίας ή για άτομα που δεν έχουν συγκεντρώσει ικανό αριθμό ενσήμων. Όπως φαίνεται και από το επόμενο σχήμα, οι αιτήσεις για νέες συντάξεις αναπηρίας γίνονται κατά κανόνα από

νέους ασφαλισμένους με μια κορύφωση των αιτήσεων στα 58 έτη για τους άνδρες και στα 51 έτη για τις γυναίκες.

Χρόνος ασφάλισης. Το μεγαλύτερο ποσοστό των νέων αιτήσεων για συνταξιοδότηση γίνεται από ασφαλισμένους με 4.500 ως 4.799 ημέρες ασφάλισης (δηλαδή 15 ως 16 έτη εργασίας). Δηλαδή με τα κατώτατα όρια. Το άθροισμα των νέων αιτήσεων για συνταξιοδότηση με εισφορές ως 4.500 ένσημα είναι 26%. Δηλαδή το ένα τέταρτο των νέων συντάξεων του ΙΚΑ αφορούν ασφαλισμένους που έχουν καταβάλει εισφορές για λιγότερο από 15 έτη.

Αντιστοίχως, θα πρέπει να πούμε ότι οι μισοί από το σύνολο των νέων συνταξιούχων έχουν εισφέρει για λιγότερο από 22 χρόνια, αισθητά λιγότερο από την 35ετία.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η επόμενη έξοδος προς τη σύνταξη πραγματοποιείται στα 35 έτη ασφάλισης, αλλά αυτή αφορά μόνο το 7% των νέων συνταξιούχων.

Τα συμπεράσματα

Τα συμπεράσματα στα οποία καταλήγει η αναλογιστική μελέτη αναλύοντας τα στοιχεία της συνταξιοδότησης είναι τα εξής:

1. Η χρήση της μέσης ηλικίας συνταξιοδότησης είναι μάλλον παραπλανητική, αφού σε πολλά ασφαλιστικά ταμεία η μέση ηλικία συνταξιοδότησης είναι πολύ χαμηλότερη και φαίνεται να αυξάνει ως αποτέλεσμα των κανόνων που ισχύουν κυρίως στον ΟΓΑ, τον ΟΑΕΕ και μόνο στο 11% των ασφαλισμένων του ΙΚΑ.
2. Τα στοιχεία του ΙΚΑ δείχνουν ότι ο γενικός κανόνας είναι η εξαίρεση. Συναφώς, δεν έχει έννοια η μεταβολή του γενικού κανόνα, αλλά τροποποιήσεις-καταργήσεις στις ισχύουσες εξαιρέσεις.
3. Η ηλικία συνταξιοδότησης για τους ιδιωτικούς υπαλλήλους δείχνει να μειώνεται, ειδικά για τις γυναίκες.
4. Οι συντάξεις αναπηρίας του ΙΚΑ αποτελούν διέξοδο για νέους ασφαλισμένους ή ασφαλισμένους με λίγες ημέρες ασφάλισης.
5. Το 26% των νέων συνταξιούχων του ΙΚΑ κατέβαλαν εισφορές που δεν ξεπερνούν τη 15ετία και οι μισοί νέοι συνταξιούχοι έχουν εισφέρει για λιγότερο από 22 έτη.

Διοικητικό κατακερματισμό δείχνει η μελέτη του ΚΕΠΕ

«Βαβέλ» παροχών από τα Ταμεία

«Επιφανειακές, πρόχειρες, αναποτελεσματικές και δημοσιονομικά επιβλαβείς» οι ως τώρα ενοποιήσεις

Διαφορετικά λογιστήρια, μη συμβατά πληροφοριακά συστήματα και επιλογή παροχών με το παλιό ή το νέο σύστημα

Πολύπλοκο, πολυδιασπασμένο, κατακερματισμένο και με χαμηλή απόδοση στη λειτουργία του χαρακτηρίζει η αναλογιστική μελέτη το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας αναφέροντας ενδεικτικά ότι το 2012 ήταν καταγεγραμμένοι 41 Οργανισμοί Κοινωνικής Ασφάλισης, χωρίς να συνυπολογίζεται το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, που είναι υπεύθυνο για τις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων. Όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά, ένα βασικό πρόβλημα του συστήματος είναι η εμπλοκή σε αυτό πολλών διαφορετικών και ορισμένες φορές με διαφορετικές επιδιώξεις νομικών προσώπων. Ενδεικτικό είναι ότι η εποπτεία του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης μοιράζεται ανάμεσα στα υπουργεία Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Οικονομικών, Εθνικής Αμυνας, Προστασίας του Πολίτη και στη Βουλή των Ελλήνων. Χαρακτηριστικό του κατακερματισμού του συστήματος είναι το γεγονός ότι κάτω από την ίδια στέγη υπάρχουν παλαιότερα ασφαλιστικά ταμεία που ακόμη και μετά την ενοποίησή τους εξακολουθούν να διατηρούν πλήρη οικονομική και λειτουργική αυτοτέλεια. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι το ΕΤΑΑ, όπου έχουν ενσωματωθεί τα πρώην Ταμεία των μηχανικών, των νομικών και των υγειονομικών, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο έχουν ενταχθεί τα ειδικά ταμεία στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Η έκθεση επισημαίνει ότι η πολυδιάσπαση του συστήματος κάνει δυσκολότερο τον έλεγχο και δημιουργεί τις κατάλληλες προϋποθέσεις προκειμένου να διατηρηθούν προνόμια που θεσπίστηκαν στο παρελθόν και αντικρούουν κάθε έννοια κοινωνικής ισότητας. Αρκεί να αναφερθεί ότι ορισμένες παροχές είναι τόσο ασφαλείς ώστε συχνά το ίδιο επίδομα να διαφέρει ανάλογα με τον φορέα που το χορηγεί.

Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα με το επίδομα τυφλών, για το οποίο υπάρχουν 10 διαφορετικές κατηγορίες, ανάλογα με τον ασφαλιστικό φορέα όπου ανήκει ο δικαιούχος.

Όστόσο διαπιστώνεται ότι τελευταία έχουν γίνει σημαντικά βήματα πρόόδου προς την ουσιαστική ενοποίηση και αναφέρεται το παράδειγμα του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης (ΕΤΕΑ), αλλά και ο ΕΟΠΥΥ, που διαχώρισε τον κλάδο υγείας από τον κλάδο σύνταξης, παρά τα όποια προβλήματα αντιμετώπιζει.

Το ασφαλιστικό σύστημα όμως δεν είναι κατακερματισμένο μόνο διοικητικά. Το σύστημα συντάξεων χαρακτηρίζεται από μια πολυνομία η οποία δημιουργεί έντονες κοινωνικές ανισότητες αφού αντιμετωπίζει όμοιες περιπτώσεις πολιτών με διαφορετικό τρόπο. Οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης (χρόνος ασφάλισης και όρια ηλικίας), τα ποσοστά αναπλήρωσης,

οι κατώτατες συντάξεις, οι ασφαλιστικές και εργοδοτικές εισφορές, οι κοινωνικοί πόροι και η κρατική χρηματοδότηση ποικίλλουν τόσο μεταξύ των Ταμείων όσο και μεταξύ ασφαλισμένων στο ίδιο Ταμείο.

Οι μορφές του κατακερματισμού μπορεί να συνοψιστούν στα εξής:

1. Μεταξύ κλάδων και επαγγελματιών. Αποτελεί τον πιο συχνό διαχωρισμό και αναφέρεται σε προνόμια που μπορεί να έχουν ασφαλισμένοι μεταξύ διαφορετικών ασφαλιστικών ταμείων αλλά και μέσα στο ίδιο το Ταμείο. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το καθεστώς των βαρέων και ανθυγιεινών, οι πρόσφατες ρυθμίσεις για αναγνώριση πλασματικών ετών στους ενοστούλους στο Δημόσιο κτλ.

2. Στον βαθμό προστασίας που παρέχεται ανά φορέα κοινωνικής ασφάλισης. Αυτό μπορεί να αφορά τις παροχές που δίνονται είτε σε είδος είτε σε χρήμα.

3. Μεταξύ ηλικιών ή ημερομηνίας πρώτης ασφάλισης. Προκειμένου ορισμένες αλλαγές στο ασφαλιστικό να γίνουν πιο εύκολα αποδεκτές, δεν αφορούν υφιστάμενους ασφαλισμένους αλλά μόνο μελλοντικούς. Παράδειγμα είναι η διάκριση σε ασφαλισμένους πριν και μετά το 1993 (Ν. 2084/1992), ενώ είναι εντυπωσιακό ότι το ΙΚΑ παλαιότερα δήλωνε ότι έχει 800 διαφορετικούς τύπους απονομής σύνταξης. Ως εκ τούτου εργαζόμενοι με παρόμοια δημογραφικά χαρακτηριστικά που εργάζονται στον ίδιο εργοδότη μπορεί να έχουν διαφορετικές συντάξεις, ανάλογα με το πότε άρχισαν να εργάζονται για πρώτη φορά.

4. Μεταξύ φύλων. Σε ορισμένα Ταμεία, παρά τις ευρωπαϊκές οδηγίες, συνεχίζουν να υπάρχουν αρκετά πιο ευνοϊκές ρυθμίσεις για τις γυναίκες.

Η αναλογιστική έκθεση αναφέρει ότι είναι ανεπίτρεπτο το γεγονός μια γερασμένη χώρα με σοβαρά οικονομικά προβλήματα να παρουσιάζει συνταξιούχους κοντά στην ηλικία των 50 ετών. Και μάλιστα χωρίς να προέρχονται αντικειμενικά από τον χώρο των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών.

1 «Ενοποιήσεις θυρωρείου»

Επισημαίνει ότι η πρώτη μεγάλη σοβαρή προσπάθεια ενοποίησης και ομογενοποίησης του συστήματος έγινε το 2008 με τον νόμο Πετραλιά, αλλά και πάλι μετά τον νόμο λειτουργούσαν 101 φορείς κοινωνικής ασφάλισης συν το Δημόσιο, σαφώς λιγότεροι αλλά και πάλι αρκετοί.

Όστόσο το σημαντικότερο είναι ότι πολλοί από τους ενοποιημένους φορείς διατηρούν – ακόμη και σήμερα – την οικονομική και λογιστική τους αυτοτέλεια, οπότε η οποία εξοικονόμηση κόστους φαίνεται να προήλθε μόνο από τη μείωση των διορισμένων διοικητικών συμβουλίων.

Ο επίκουρος καθηγητής ειδικευμένος σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης

κ. Πλάτων Τήνιος χαρακτηρίζει τις ενοποιήσεις αυτές «ενοποίηση θυρωρείου» που περιορίστηκε μόνο στο διοικητικό συμβούλιο και στην αλλαγή ονόματος στην είσοδο.

Η επόμενη μεγάλη ασφαλιστική μεταρρύθμιση έγινε το 2010 και περιλάμβανε τη διοικητική αναδιοργάνωση των ασφαλιστικών δομών. Συγκεκριμένα ενσωματώνεται το ΝΑΤ στο ΙΚΑ, ενώ από το 2011 οι δημόσιοι υπάλληλοι που θα προσληφθούν θα ασφαλιζονται ως μισθωτοί του ΙΚΑ. Βέβαια για τους υφιστάμενους ασφαλισμένους στο ΝΑΤ και στο Δημόσιο δεν γίνεται μνεία. Τα ασφαλιστικά ταμεία που θα παραμείνουν ενεργά είναι το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο ΟΑΕΕ και ο ΟΓΑ. Επιπλέον διατηρείται η χωριστή ασφάλιση συγκεκριμένων επαγγελματικών ομάδων και ειδικότερα των δημοσιογράφων (ΕΤΑΠ-ΜΜΕ), των ιατρών - μηχανικών - δικηγόρων (ΕΤΑΑ) και των υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδος. Επίσης δημιουργείται το Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης (ΕΤΕΑ).

Η αναλογιστική έκθεση αποτιμά τις ενοποιήσεις των ασφαλιστικών δομών που έγιναν τα τελευταία χρόνια ως «επιφανειακές, πρόχειρες, αναποτελεσματικές και δημοσιονομικά επιβλαβείς».

Αναφέρει χαρακτηριστικά: «Οι ενοποιήσεις ήταν αμιγώς επιφανειακές και ορισμένες φορές, λόγω της προχειρότητας του σχεδιασμού τους, της βιασύνης εφαρμογής τους χωρίς μεταβατικές περιόδους ουσιαστικής προετοιμασίας και προσαρμογής αλλά και των υποχωρήσεων σε συνδικαλιστικές πιέσεις, ήταν αναποτελεσματικές και δημοσιονομικά επιβλαβείς».

1 Η διάρθρωση σήμερα

Η σημερινή διάρθρωση του ασφαλιστικού συστήματος περιλαμβάνει συντάξεις είτε γήρατος είτε αναπηρίας είτε θανάτου είτε κάποιας άλλης κατηγορίας που δίδονται από 21 φορείς. Οι 21 αυτοί φορείς αποτελούνται από 78 υποομάδες ή κλάδους, ορισμένοι εκ των οποίων φαίνεται να εξυπηρετούν κάποιες δεκάδες συνταξιούχων.

Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ που συνολικά παρέχει 8.208 συντάξεις και αποτελείται από 10 τομείς ασφάλισης.

Οι συντάξεις που παρέχονται ανά τομέα κυμαίνονται από 24 συντάξεις για τον Τομέα Ασφάλισης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών Θεσσαλονίκης (ΤΑΙΗΕΑΘ) ως 3.126 συντάξεις στο Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών Θεσσαλονίκης (ΤΣΠΕΑΘ). Ενώ και το Ταμείο Ασφάλισης Ανταποκριτών Ξένου Τύπου (ΤΑΑΣΤ) έχει 52 συντάξεις, ο Τομέας Ασφάλισης Φωτοειδησιογράφων και Εικονοληπτών Επικαίρων Τηλεόρασης (ΤΑΦΕΕΤ) 86 συντάξεις και ο Τομέας Σύνταξης Εφημεριδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορείων Θεσσαλονίκης (ΤΣΕΥΠΘ) 92 συντάξεις.

ΕΝΟΠΙΗΣΕΙΣ ΤΑΜΕΙΩΝ (Νόμος Πετραλιά 3655/2008)

- 1 Ιδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ - ΕΤΑΜ)
- 2 Οργανισμός Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ)
- 3 Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ)
- 4 Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (ΕΤΑΑ)
- 5 Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (ΕΤΑΠ - ΜΜΕ)
- 6 Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ)
- 7 Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα (ΤΕΑΙΤ)
- 8 Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας (ΤΑΥΤΕΚΩ)
- 9 Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΕΑΔΥ)
- 10 Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας (ΤΕΑΠΑΣΑ)
- 11 Ταμείο Πρόνοιας Ιδιωτικού Τομέα (ΤΑΠΙΤ)
- 12 Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΠΔΥ)
- 13 Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Τραπεζοϋπαλλήλων (ΕΤΑΤ)

Από τους 133 φορείς ασφάλισης (80 Ταμείων και 53 κλάδων ασφάλισης) αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικής Ασφάλισης δημιουργήθηκαν 13 φορείς κοινωνικής ασφάλισης (5 φορείς κύριας ασφάλισης, 6 φορείς επικουρικής ασφάλισης και 2 φορείς πρόνοιας).

ΕΝΙΑΙΟ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ (Ενταχθέντα Ταμεία στο ΕΤΕΑ)

- 1 Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΕΑΔΥ)
- 2 Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης (ΤΕΑΠΟΚΑ)
- 3 Ταμείο Ασφάλισης Δημοτικών - Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΑΔΚΥ)
- 4 Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Αεροπορικών Επιχειρήσεων (ΤΕΑΠΑΕ)
- 5 Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Εμπορικής Τράπεζας (ΤΕΑΠΕΤΕ)
- 6 Ταμείο Σύνταξης Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων (ΤΣΕΑΠΓΣΟ)
- 7 Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ηλεκτρολόγων - Ηλεκτροτεχνιτών Ελλάδος (ΤΕΑΗΕ)
- 8 Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Εταιρειών Τσιμεντών (ΤΕΑΠΕΤ)
- 9 Ταμείο Πρόνοιας Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Ιπποδρομιών (ΤΑΠΕΑΠΙ)
- 10 Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Γενικής Τράπεζας Ελλάδος (ΤΑΠΓΤΕ)
- 11 Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΤΕΑΜ - ΝΠΔΔ)
- 12 Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων (ΤΕΑΥΕΚ)
- 13 Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Ναυτικών και Τουριστικών Πρακτορείων (ΤΕΑΥΝΤΠ)
- 14 Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Χημικών (ΤΕΑΧ)
- 15 Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Εκπαιδευτικών Ιδιωτικής Γενικής Εκπαίδευσης (ΤΕΑΕΙΓΕ)
- 16 Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού εταιρειών Οινοποιίας, Ζυθοποιίας και Οινοπνευματοποιίας (ΤΕΑΠΟΖΟ)
- 17 Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού ΕΥΔΑΠ (ΤΕΑΠ ΕΥΔΑΠ)
- 18 Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού ΟΤΕ (ΤΕΑΠ - ΟΤΕ)
- 19 Κλάδος Επικουρικής Ασφάλισης του Ταμείου Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας (ΤΑΥΤΕΚΩ) - Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού ΕΛΤΑ (ΤΕΑΠ ΕΛΤΑ)
- 20 Κλάδος Επικουρικής Ασφάλισης του Ταμείου Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας (ΤΑΥΤΕΚΩ) - Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού ΕΤΒΑ (ΤΕΑΠ ΕΤΒΑ)
- 21 Κλάδος Επικουρικής Ασφάλισης του Ταμείου Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας (ΤΑΥΤΕΚΩ) - Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού ΕΡΤΤ (ΤΕΑΠ ΕΡΤΤ)
- 22 Κλάδος Επικουρικής Ασφάλισης του Ταμείου Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας (ΤΑΥΤΕΚΩ) - Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ (ΤΕΑΠ ΔΕΗ)